

במדינה

לנמל חיפה, היו בידי מפקד השיטת ה' שניה של הצי הששי של ארצות-הברית שנסע על סיפונה הוראות מפורשות לנהוג בבידוד. עוד בטרם בוא האניה, חילקה ה' שגרירות האמריקאית ביד רחבה הזמנות לעשרות ישראלים להשתתף בקבלות הפנים השונות שנערכו על סיפון האניה.

בניגוד לנוהג בביקורי האניות האמריקאיות שקדמו לה, נכנסה הפעם אנית הצי הששי בגינוני הנימוס המקובלים, ירתה 21 מטחי תותחים, נענתה עליידי אותו מספר מטחים ישראליים. אך הטילה אלבני את עיניה ליד הרציף הראשי, וכבר ירדו אל החוף קציניה הבכירים, להתחיל בסיבוב ביקורי הנימוסין.

מאוחר יותר, כאשר ירדו עשרות המל"חים מביין צוות של 1200 איש, עמדו לרשותם, מלבד השירותים הקבועים של עיר הנמל הישראלית, תגבורת של יצאניות שעטו לברם מכל קצוות הארץ.

אפילו קול העם. המסיבה הראשונה התקיימה בצהרי היום הראשון לביקור. היתה זו מסיבת עתונאים, אליה הוזמנו כל העתונאים שאפשר היה להשיגם. אפילו כתב קול העם הקומוניסטי היה שם.

בחדר מרווח ונאה, הקריא תיאודור אפרים מקליון, בעל עיני התכלת ואב לח' משה ילדים, הצהרה ידידותית שנכתבה במי

עתונות

מחיר העקרון

שום עתון לא לחם בעקביות כזאת למען העלאת שכר האקדמאים כמו הארץ. כש' הוכתר קרב זה בהצלחה, סברו עובדי עתון זה, שלא כולם אקדמאים, שגם להם מגיע משהו. הם תבעו העלאת שכר.

אגודת העתונאים הלכה תחילה בדרך ה' קלה, השיגה את ההעלאה המבוקשת מעל המשמור ולמרחב. דבר הלך בעקבותיהם. גם לבעלי חרות וקול-העם לא היה הדבר איכפת כל כך, מאחר שעובדיהם מקבלים ממילא רק משכורת זעומה של עסקנים מפלגתיים. אולם באופן רשמי מקבלים עובדים אלה משכורת מלאה, כדרישת אגודת העתונאים, משלמים עליה מס הכנסה ו"תורמים" את רובה למפלגותיהם. לשני עתונים אלה, לא היה חשק רב לשלם מס הכנסה מוגדל בשם עובדיהם. בכל זאת נכנעו גם הם.

עובד אחד בא. בסוף נשאר רק שני עתונים שלא נכנעו: הארץ (תפוצת-יום: חול: 24 אלף) והבקר (תפוצת-יום-חול: 8000).

בעל הארץ, ח"כ גרשום שוקן, חשב ש' יוכל לשבור את השביתה, להתפטר באותה שעה מכמה עובדים בלתי-רצויים. הוא הציע לנאמניו להוציא את העתון בלי חבריהם

הוא צעיר ושקול בדעתו. מכריו מנסים לנחש תמיד את מעשיו הנבונים בעתיד

מובן מאליו:

נלסון הוא מעשן!

הרב גולדברג. מכבי יפו, 1915

יחד עברו עליידי משרד החוץ האמריקאי. היתה זאת הצהרה ארוכה, בעלת חוכן דל, המשמטע לשתי פנים.

הקצין האורח הסכים גם לענות לשאלות. ישב לידו קפיטן גינגי צעיר, שהסביר לו לפני כל תשובה מה עליו לענות. טען אחר כך האדמירל: "זהו הצנזור הצבאי המ' סופה לאניה".

גירסה מתקבלת יותר על הדעת היתה זו של איש השגרירות האמריקאית: "זהו יועץ משרד החוץ במדי קצין הצי".

מיהו הידיד? השאלות היו, לרוב, שיגרתיות. עד אשר, הוטחה השאלה: "מי דוע נמצא הצי האמריקאי בחלק זה של העולם?"

"כדי להגן על ידיים מפני תוקפנים," השיב האדמירל.

העתונאים לא הסתפקו בתשובה, רצו לדעת מי קובע מיהו ידיד. תחילה ביקש האדמירל להתחמק, הסביר כי "ידיד הוא כל אדם ידידותי." לבסוף ענה בפשטות של חיל מקצועי: "אני באמת לא יודע מיהו ידיד זה, שעלי להגן עליו מפני תוקפנים. אבל אל תדאגו, יטלפנו אלי ממשרד החוץ בש' עת הצורך ואז אדע מיהו הידיד."

הרב בעט בכדור

קבוצת מכבי יפו היתה הקבוצה היהודית הראשונה ששיחקה כדורגל בארץ. היא נוסדה בדיוק לפני 50 שנה מקרב צעירי יפו, שיחקה נגד קבוצות ערביות על מגרש בקצה רחוב אלבני אשר עליו ניבנה אחר כך קולנוע קסם. בתקופת מלחמת העולם הראשונה ניצחה, מכבי יפו אף נבחרת הצבא התורכי, בה התבלט שחקן בשם מוצטפה כמאל, מי שנודע יותר מאוחר בשם אתא תורק ועמד בראש המהפכה התורכית.

• האמצעי בשורה השלישית מלמעלה.

הוצאת ש. פרידמן תל-אביב

רח' פינסקר 2, טלפונים 20340—20291

דברי ימי מצרים

מן הזמן הקדום ביותר ועד לכיבוש הפרסי מאת ג'ימס הנרי ברטנד, ד"ר לפילוסופיה פרופיסור לאגיפטולוגיה ולתולדות המזרח.

הופיע בשני כרכים מהודרים (א-ב) עם 200 תמונות ומפות במחיר כולל של 11.000 ל"י (אחת-עשרה לירות).

לחשיג בכל חנויות הספרים בארץ.

לשם הקלת רכישת הספרים עליידי מעונינים במקומות ישוב שאין שם חנות ספרים. הוחלט על מתן אפשרות רכישה באמצעות "בנק הדואר", או ע"י המחאות דואר ארציות רגילות.

ע"י תשלום סך של 11.000 ל"י (אחת-עשרה) בכל סניף דואר בארץ לחשבון בנק הדואר מס. 42432 או ע"י משלוח המחאת דואר ארצית רגילה להוצאת ש. פרידמן, רחוב פינסקר 2, תל-אביב, יקבל המעונין לכתובת זו, בדואר-החוזר, את שני כרכי הספר דברי-ימי-מצרים ללא כל תשלום נוסף.

בל ייעדר ספר חשוב זה מבית-משכיל ושוחר ספר טוב

אורחים

ידידות משוריינת

כאשר הגיעה בשבוע שעבר א/מ אלבני, סיירת הצי האמריקאי כת 16500 הטון,